

РЕШЕНИЕ

№ 2680

гр. София, 20.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **684** по описа за **2021** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] , чрез процесуалния му представител адв. Н. Ч. АК- П., срещу Решение от 16.11.2020 г., постановено по НАХД № 6099/2020г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 98-ми състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 110-0023-4363/23.07.2018 г., издадено от Изпълнителния директор на Агенцията за хората с увреждания /АХУ/, с което на жалбоподателя, на основание чл. 54а от Закона за интеграция на хората с увреждания /ЗИХУ/ и чл. 53, вр. с чл. 83

ЗАНН, е наложена "имуществена санкция" в размер на 10 000 лв. за извършено нарушение по чл. 12, ал. 2, т. 1 от Наредбата за условията и реда за осъществяване и контрол на дейностите по предоставяне на помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания и медицински изделия, посочени в списъците по чл. 35г, ал. 1 от ЗИХУ.

В жалбата са развити доводи за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност на съдебното решение, като постановено в противоречие с материалния закон. Излага се , че административно- наказващият орган не е изпълнил процедурата по чл. 15 от Наредбата, тъй като не е бил издаден констативен протокол с

предписания и срок за отстраняването им. Твърди се, че не била спазена разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН, касаеща съставянето на акта в тримесечен срок от установяването му. Сочи се, че не е спазена разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като НП не съдържа точна дата и място на извършване на нарушението. Моли се съдът да постанови решение, с което да бъде отменено решението на СРС и да бъде отменено НП. Претендират се разноски.

Ответникът - Агенция за хората с увреждания, редовно призован, не се явява и не се представлява. В писмено становище от 26.01.2021 г., чрез гл. юрк. Б., моли жалбата на касатора да бъде отхвърлена и решението на въззивния съд да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна и недоказана.

Административен съд София-град, XIX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, доводите на страните и заключението на прокурора от СГП, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок, в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал. 1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е основателна.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото представените писмени доказателства и е приел следното от фактическа страна:

На 09.02.2018 г., в сградата на АХУ в [населено място] е било установено неизпълнение на задължението за представяне на анализ на цените на продаваните медицински изделия, съобразно фактурите, издадени от търговците на едро, в законоустановения срок до 30.10.2017 г., което неизпълнение се доказвало с непредставен анализ на цените с входящ номер до 30.10.2017 г. Нарушението било установено с Констативен протокол № 1 на Комисия, назначена със Заповед № 0023-0673/08.02.2018 г. на Изпълнителния Директор на АХУ. Сред дружествата, непредставили процесния анализ, било и дружеството- касатор.

За така установеното нарушение на [фирма] бил съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 2-СЦ от 26.03.2018 г. Въз основа на АУАН, при идентична фактическа обстановка и правна квалификация, било издадено и обжалваното НП.

Въз основа на фактическите констатации, СРС е обосновал правен извод, че атакуваното НП и АУАН са издадени от компетентен орган, като не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до отмяна на НП. При съставянето им са съобразени изискванията на разпоредбите на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. Посочено е, че не е изпълнено задължение за представяне на анализ на цените на продаваните медицински изделия, съобразно фактурите, издадени от търговците на едро, като това следвало да бъде направено до 30.10.2017 г. СРС е счел, че чл. 28 ЗАНН е неприложим, като е приел, че административнонаказващият орган правилно е приложил съответната санкция, поради което е потвърдил наказателното постановление като правилно и законосъобразно.

Решението е неправилно.

Настоящият касационен състав не споделя изложеното в атакуваното решение, доколкото установява допуснати съществени процесуални нарушения в хода на проведеното против дружеството-жалбоподател административнонаказателно производство, водещи до ограничаване правото на защита на административнонаказаното лице. На първо място в наказателното постановление липсва посочване на елемент от обективната страна на нарушението - времето на извършване на деянието. В словесното описание се сочи единствено, че не е изпълнено задължение за представяне на ежегоден анализ до 30 октомври за "текущата година", без да се сочи всъщност коя е тази "текуща" година, респективно коя е годината на извършване на нарушението. Несъмнено, когато се касае за нарушение, изразяващо се в бездействие, поради неизвършване на законово задължение с изрично посочен краен срок, датата на деянието е определяема и без да се изпише изрично, но следва да се посочи крайният срок, до който е следвало да се извърши действието /тогава се приема, че нарушението е факт в деня, следващ крайния срок/. В настоящия случай се сочи само дата и месец без никъде в НП да е упомената година, поради което е невъзможно да бъде определен точният момент на извършване на деянието. Датата на установяване на нарушението в случая е различна от датата на извършването му, като двете дати имат съществено самостоятелно значение за законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя. Остава неясен подхода на административнонаказващия орган, при наличие на изписана година в АУАН от актосъставителя, защо не е пренесъл този елемент в постановлението. Това, че годината е вписана в акта, не дерогира пропуската в НП, доколкото именно той е крайният акт, с който се налага административното наказание. Съгласно чл. 53, ал. 2 ЗАНН, с НП може да се санира грешка в АУАН, но не и обратното, именно защото с постановлението се определя дали нарушителят ще бъде наказан или не и за кое конкретно деяние, покриващо признаците на чл. 6 ЗАНН. С оглед на това, съдът намира, че обжалваното НП е издадено в нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, доколкото липсва пълно, точно и ясно описание на деянието - времето на извършване на деянието. Липсата на дата на извършване на изпълнителното деяние по смисъла на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН води до извод за допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи отмяна на НП само на това основание.

На следващо място касационният съд констатира, че в НП е цитирана санкционната разпоредба на чл. 54а от ЗИХУ (отм.), без да е съобразено наличието на две алинеи, въпреки, че от съдържанието на втората алинея (доколкото същата конкретизира начина на разходване на събраните суми от наложените наказания като приход) е видно, че приложение намира първата.

Настоящият съдебен състав отбелязва, че в конкретния случай са налице основания и за приложението на чл. 3, ал. 2 ЗАНН - за по-прилагането на благоприятният за нарушителя закон, ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби.

ЗИХУ е отменен с § 2 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за хората с увреждания - ДВ, бр. 105 от 18 декември 2018 г., в сила от 01.01.2019 г. При това актът по прилагане на закона, какъвто безспорно се явява Наредбата за условията и реда за осъществяване и контрол на дейностите по предоставяне на помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания и медицински изделия, посочени в списъците по чл. 35г, ал. 1 от ЗИХУ, би следвало да загуби

изцяло своята сила по смисъла на чл. 13, ал. 1 във връзка с чл. 7, ал. 2 ЗНА. Въпреки това, съгласно § 26 от ПЗР на ЗХУ "подзаконовите нормативни актове по прилагането на отменения ЗИХУ се прилагат, доколкото не противоречат на закона" /чл. 13, ал. 2 ЗНА/. Следователно, не е отпаднала наказуемостта на деянията, съставомерни по смисъла на чл. 6 ЗАНН във връзка с чл. 12, ал. 2, т. 1 от Наредбата. С разпоредбата на чл. 99 от ЗХУ се предвижда налагането на наказания на лицата, които осъществяват дейност по предоставяне на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия за хората с увреждания в нарушение на разпоредбите на закона и на наредбата по чл. 89, ал. 8 /процесната/. Посочени са минимални и максимални размери на наказанията - от 500 до 1000 лв., съществено различаващи се от предвидените в отменения чл. 54а, ал. 1 ЗИХУ - от 10 000 до 20 000 лв. На основание чл. 3, ал. 2 ЗАНН оспореното НП следва да бъде отменено, без да се изследва наличието/липсата на предпоставки за освобождаване от отговорност по чл. 28, б. "а". С тези мотиви касационната инстанция приема, че Решение от 16.11.2020 г., постановено по НАХД № 6099/2020 г. по описа на СРС, НО, 98-ми състав, с което е потвърдено НП № 110-0023-4363/23.07.2018 г., издадено от Изпълнителния директор на АХУ, с което на [фирма] е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 10 000 лв. на основание чл. 54а от Закона за интеграция на хората с увреждания /отм. ДВ., бр. 105/2018 г. / за нарушение на чл. 12, ал. 2, т. 1 от Наредбата за условията и реда за осъществяване и контрол на дейностите по предоставяне на помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания и медицински изделия, посочени в списъците по чл. 35г, ал. 1 от ЗИХУ /отм. ДВ., бр. 105/2018 г. / е неправилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде отменено, като вместо него бъде постановен съдебен акт, с който наказателното постановление да бъде отменено.

Допуснатите процесуални нарушения са съществени, защото водят до ограничаване правото на защита на наказаното лице, което от съдържанието на НП следва по недвусмислен начин да разбира в какво се състои вмененото нарушение. Посочените пороци на НП правят невъзможно и упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на обжалваното наказателно постановление.

При този изход на спора, основателна е претенцията на касатора за присъждане на разноски. По делото липсват обаче каквито и да е доказателства за направени съдебни и деловодни разноски. Поради това съдът намира, че не следва да бъдат присъждани в полза на [фирма] разноски.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София-град, XIX -ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 16.11.2020 г., постановено по НАХД № 6099/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 98-ми състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 110-0023-4363/23.07.2018 г., издадено от Изпълнителния директор на Агенцията за хората с увреждания /АХУ/, с което на [фирма], на основание чл. 54а от Закона за интеграция на хората с увреждания /ЗИХУ/ и чл. 53, вр. с чл. 83 ЗАНН, е наложена "имуществена санкция" в размер на 10 000 лв. за извършено нарушение по чл. 12, ал. 2, т. 1 от Наредбата за условията и реда за осъществяване и контрол на дейностите по предоставяне на помощни средства,

приспособления и съоръжения за хората с увреждания и медицински изделия, посочени в списъците по чл. 35г, ал. 1 от ЗИХУ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.